

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci obvineného **B. D.** pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 12. júla 2016 o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci inému súdu rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného **B. D.**, sp. zn. 3 T 59/2014 sa Okresnému súdu Trnava **n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal 02. mája 2014 na **B. D.** obžalobu pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany č. k. 1 T 27/2013 z 27. marca 2013, právoplatným dňa 27. marca 2013, k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 1 rok, dňa 11. januára 2014 v čase okolo 5.55 hod. prišiel k objektu spoločnosti **B.** na ulici **Z. X v H.** s tým, že chcel odtiaľ odcudziť nejaké veci, ktoré by mohol potom speňažiť, a preto prineseným skrutkovačom páčil prízemné okno do kancelárie, čo sa mu však nepodarilo, následne vypáčil vedľajšie okno, otvoril ho a vošiel dnu do kancelárie, kde sa rozhliadal po veciach na odcudzenie, pričom bol jeho pohyb a narušenie objektu zaznamenané na pulte ochrany **SBS** a následne ho pracovníci **SBS** zadržali a odovzdali polícii, pričom

z objektu nestihol odcudziť žiadne veci a teda poškodenej spoločnosti B., Z. X, H. nespôsobil žiadnu škodu.

Za to bol trestným rozkazom z 09. 06. 2014, sp. zn. 3T/59/2014 podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Na podklade odporu obvineného Okresný súd Trnava uznesením z 23. septembra 2015, sp. zn. 3 T 59/2014 rozhodol tak, že podľa § 355 ods. 5 Tr. por. samosudca odmietol odpor obvineného, pretože bol podaný oneskorene.

Následne obvinený písomným podaním doručeným Okresnému súdu Trnava 20. októbra 2015 navrhol, aby tomuto súdu bola vec odňatá a prikázaná Okresnému súdu Bratislava I.

Svoj návrh odôvodnil tým, že všetci sudcovia Okresného súdu Trnava sú v blízkom rodinnom prepojení, resp. medzi poškodenou stranou a nimi sú priame rodinné a nadštandardné priateľské väzby. V dôsledku toho ho sudcovia kriminalizujú, trestné stíhanie vedú bez náležitého preskúmania veci a to v jeho neprospech. Uvedené skutočnosti sú podľa neho vážnou prekážkou spravodlivého rozhodnutia veci.

Z písomného vyjadrenia sudcov Okresného súdu Trnava vyplýva, že títo sa necítia byť žiadnym spôsobom zaujatí.

Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie je potrebné zahrnúť prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomného vyjadrenia sudcov okresného súdu vyplýva, že títo sa necítia žiadnym spôsobom zaujatí a neboli u nich splnené zákonné podmienky pre ich vylúčenie uvedené v § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností možno preto konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné

pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania, uvedených v § 2 Tr. por., či iné skôr uvedené dôvody), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Trnava a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 12. júla 2016

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová